No. 19. 1843.

VLISSINGSCHE COURANT.

Maandag 13 Februarij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2.50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

Vraagstuk over het behoud van den algemeenen vrede.

(*Vervolg van onze vorige.*)

Bij het *tweede* punt geeft de geachte schrijver in eenige bijzonderheden op, waarin de bescherming bestaan zou, door alle beschaafde Staten gelijkelijk aan de nijverheid te verleenen, te weten:

a. » De regeringen zullen nimmer hinderpalen in » den weg leggen aan de meest volkomene ontwikke- » ling der nijverheid."

Wij hebben in dit blad zoo herhaalde malen aangetoond, dat gelijk in alle andere betrekkingen des levens ook in het stuk der nijverheid, de mensch noodig heeft, door regelen en banden geleid en beperkt te worden, om tot geene overdrijvingen of uitersten te vervallen, schadelijk voor hemzelven en vooral schadelijk voor anderen, die geene magt hebben, om hem te wederstaan, — dat wij het voor overbodig mogen rekenen, omtrent dit stuk hier in verdere bijzonderheden te treden.

b. « De ruwe grondstoffen, ten gebruike der fabrij- « ken, van alle regten vrij te stellen."

Een voordeel, alleen kunnende genoten worden door zoodanige Staten, waar zich fabrijken bevinden, en bij de concurrentie waarmede de kracht der kapitalen van elders haar bedreigt, deze zich voortdurend kunnen staande houden.

c. » De regten op de toebereide grondstoffen, » insgelijks ten gebruike der fabrijken moetende » dienen, zullen de 5 pCt. der waarde niet te boven » gaan."

Dezelfde aanmerking als bij litt^a *b.*

d. » De invoer van alle machines, komende uit » het buitenland en dadelijk bestemd voor eene bepaald » aangewezene soort van fabrijken zal aan geenerlei » regt onderworpen zijn."

Wij nemen de vrijheid, terug te wijzen op hetgeen wij in ons eerste artikel onder litt^a *a* gezegd hebben, met betrekking tot den invloed, dien dit vergemakkelijken van het gebruik der machines zal moeten uitoefenen op het van lieverlede doen dalen der dagloonen en het overbodig maken van den handen-arbeid der menschen.

Het *derde* punt bevat het voorstel, dat op eene tijdelijke, uitsluitende bescherming zal aanspraak hebben elke tak van industrie welke, dezelve aanvragende, bewijzen zou, dat zij dadelijke bezigheid of arbeid verschaft aan een duizendste gedeelte der geheele bevolking van den Staat.

Waarin deze bescherming bestaan zou, geeft de geëerde schrijver niet op. In beschermende regten op den invoer van vreemde voortbrengselen, door dien tak van nijverheid vervaardigd, kan wel de bedoeling niet zijn, want dan zou er waarlijk al weinig gewigtige verandering in de meeste douanen-stelsels te wachten zijn; derhalve zou de bescherming, in bepalingen alleen voor het binnenland verbindend, moeten gelegen zijn, zoodat b. v. niet ieder wie verkoos, dezen tak van industrie in het land zou mogen uitoefenen, zoodra er eenmaal 1/1000 gedeelte der bevolking daarmede bezig was.

Dit punt schijnt zich daardoor aan te bevelen, dat, door de beperking der werklieden in een bepaald vak, de overproductie en te groote concurrentie in hetzelve zouden worden te keer gegaan; en er tevens aanmoediging en prikkel gevonden werd, om een zoodanig vak ter hand te nemen, tegen de uitoefening waarvan nog geene belemmering bestond. Het zou een terugtred zijn naar het stelsel der gilden, waarvan men dan echter ongetwijfeld de door de ervaring aangewezene gebreken zou weten af te scheiden.

(*Het vervolg hierna.*)

Logica van de Goessche Courant.

Wanneer iemand zegt: « *toen*, op *dien* tijd, in *dit* en *dat* bijzondere geval, heb ik zóó gehandeld, en wanneer die iemand zoo iets zegt, om te bewijzen, dat hij niet vreesde, ook in *dien* tijd, op *die* wijze te werk te gaan, — dan heeft, volgens de logica der *Goessche Courant*, die iemand beweerd, dat hij *voortgaande*, *onafgebroken*, *altijd* zoo heeft gehandeld.

Tegen zulk eene logica valt niet te strijden. Op dezelve eene overwinning te behalen, zou waarlijk al te eervol zijn. Wij wagen er ons dus niet aan; doch verwijzen alleen naar het nummer van dat blad, van den 6. Februarij ll., de derde kolom der eerste bladzijde, waar hetzelve eene proeve van deze logica geeft.

Onder het nieuws van den dag behoort weder eene Hebreeuwsche circulaire, door de heeren Lehren, Rubens en Prins, wegens de Oostersche armenzaken, in omloop gebragt. Men geraakt bijna tot den hoogsten trap van verwondering, ziende deze brave heeren hunne boeken en aanteekeningen voor de godgeleerde regtsgeleerdheid en faculteit open leggen en aan hunne verificatie onderwerpen. Welk redelijk mensch heeft immer aan de eerlijkheid dezer mannen getwijfeld, en wie kwam immer op het denkbeeld hun te verdenken of de minste eigenbaat of kwade trouw toe te schrijven? Wie dit ook moge zijn, Anonymus, die in de Vlissingsche Courant van 8. Junij 1842, met den meesten eerbied en de hoogste onderscheiding, over het drie- of viermanschap het woord voerde, heeft zich nimmer in de rei derzulken geplaatst; en evenwel wordt Anonymus (blieschijm) in die zelfde circulaire, op eene deerlijke wijze, gehavend, met een janhagel-Hebreeuwsch aangevallen, waarvan ieder beschaafd en welopgevoed mensch hooren en zien vergaat en met vervloekingen, scheldwoorden en verwenschingen overladen, welke de heiligheid der taal ontwijden en verre beneden de zedelijke waarde der echte vroomheid zijn.

Wanneer Anonymus (Blieschijm) zegt, dat gij met opzettelijke terugstelling der stedelijke of inwonende armen, de voortdurendheid der thans gefourneerd wordende bijdragen voor verarmde Israëliten te Palestina, bij uwe Nederlandsche geloofsgenooten tracht aan te moedigen; — wanneer hij er bij voegt, dat gij tot hetzelfde doeleinde, nieuwe en meerdere jaarlijksche contributien, en of dit alles nog niet toereikend ware, ook *testamentaire legaten* verlangt, dan is hij evenmin een haarbreed van de zuivere waarheid afgeweken, als Simon die u, WelEdele Heeren, de woorden in den mond legt: « laat u niet verleiden door ijdele redenen, « even of stedelijke armen de voorkeur verdienen, want zoodanig « is de raad der zondaars," daar zoodanige clausule letterlijk, in uwe circulaire van Mei 1842, te vinden is; maar gaat Simon nu eene schrede verder en wrijft hij u de beschuldiging aan, als wildet gij, in dezelfde circulaire, ten voordeele van het Oosterland, over het algemeen, *ieder* werk der liefde, *iedere* oefening van weldadigheid onderkruipen, dan heeft Simon zich deerlijk vergist, want aan zoodanig denkbeeld zijt gij geheel en al vreemd gebleven; Simon heeft zich dan tegen u vergrepen, hij heeft u verongelijkt, en waren wij in zijne plaats, gewis wij aarzelden geen oogenblik, hetgeen wij ten onregte, ofschoon ter goeder trouw pireerden, in te trekken, en eerlijkheid, zoowel als wijsbegeerte, zouden ons, bevonden wij ons in zijne plaats, aansporen, den beganen misslag openlijk te belijden.

Noch het een noch het ander doet evenwel het allerminst tot de hoofdzaak af. Die hoofdzaak zou daarin bestaan dat eenigen uwer, onder den aangematigden titel van Nassi, en op eene hoogte geplaatst door de reuk hunner heiligheid bereikt, waarvan het laatdunkend nederzien op min bevoorregten, welke onbeschroomd en ruiterlijk voor de waarheid durven uitkomen; zeer onedel en bezijden de voorschriften der Godsdienst en zedelijkheid te achten is, zich aan het hoofd eener opgeworpen administratie hebben weten te plaatsen, en jaarlijks aanmerkelijke sommen gelds aan het buitenland doen toevloeijen; dat het quasi collegie van Nassiim, niet te vreden met de gewone, jaarlijksche bijdragen, uit een godsdienstig beginsel, tot dus verre, door bijna alle Joodsche gemeenten van geheel den bekenden aardbol, aan Palestina verstrekt, daarentegen hemel en aarde beweegt, tot aanwinst van vaste, invidueele contributien, collecten, busgelden en testamentaire legaten, laatstgemelden opzettelijk naar het gegeven voorbeeld van wijlen zekeren Wertheim, in de circulaire van Mei ll. vermeld.

Dat heeren Nassiim (1) niet zelden in de huizen van gegoede geloofsgenooten dringen, om het bestaande getal bijdragende leden te vermeerderen, en zich schampere bewoordingen veroorloven, indien zij de beurzen niet veil voor hunne oogmerken vinden; dat door de bijdragen der kerkelijke gemeenten, de invidueele contributien, de bus- (2) en collecte-gelden, jaarlijks zoodanige hooge en belangrijke sommen worden bijeen gebragt, welke de behoeften der Oostersche noodlijdenden *binnen de erkende vier gemeenten*, waartoe eigenlijk de weldadigheid zich slechts behoeft uit te strekken, verreweg overschrijden; dat in plaats de offers tot hunne wezenlijke bestemming te bezigen, zij daarentegen, met een twistende hand, zouden worden aanbesteed aan een overgroot getal aangewaaide orde-broeders en femelaars, van Polen en andere landen, die zich slechts te Palestina behoeven te vestigen, om quasi de gewijde letterkunde te beoefenen zonder ooit of nimmer van de vruchten der dagelijksche studien eene enkele jota ter perse te brengen, daardoor het leven van luilekkerland te leiden en op hun gemak te leven; dat minder de behoeftigen van echt Oosterschen oorsprong, waarin zich de gedenkteekenen van het voormalige Joodsche volksbestaan verwezenlijken; dan wel die orde-broeders en studerende femelaars het grootste deel der ingezamelde gelden te beurt valt, dat in het bevoorregten der laatstgemelden en in het uitoefenen eener gunstige partijdigheid ten behoeve derzelve (want partijdig zijn inderdaad eenigen uwer; wanneer gij het regtens vraagt, zou Anonymus, die zijn schrijven genaamteekend, bij de redactie der Vlissingsche Courant, heeft ingezonden, het met de stukken kunnen bewijzen), juist een zeker eigenbelang, ofschoon geen geldelijk eigenbelang, ligt opgesloten, hetwelk uw voorbeeldeloozen ijver voor Palestina aanwakkerde en blakend houdt, want het te keer gaan van de lastige bezoeken der Oostersche bedelaars en het remitteren der hun toekomende gelden, zou wel zonder Nassiim hebben kunnen plaats hebben. Ziedaar WelEd. Heeren de grieven die nagenoeg tegen u zouden bestaan, welke gij evenwel door twee middelen kunt wederleggen, eerstelijk, door de juiste beantwoording der hierna volgende vraagpunten; te weten:

1°. Hoeveel Joodsche huisgezinnen, zoowel tot de Portugesche als tot de Hoogduitsche gezindheid behoorende, zijn thans binnen de gemeenten, Jerusalem, Tzefas, Hebron en Tewarjo, met er woon gevestigd?

2°. Hoeveel huisgezinnen van beide gezindheden, bevinden zich aldaar zonder brood, bestemming of middel van bestaan en kostwinning, die gevolgelijk, als erkende armen aan te merken zijn, en die, naar gelang hunner omstandigheden, min of meer aanspraak hebben, op de tijdelijke of de onafgebrokene geldelijke ondersteuning hunner inlandsche en buitenlandsche geloofsgenooten?

3°. Welke zijn de bekende armen-fondsen der evengemelde vier gemeenten, en tot welke bijzondere of algemeene bestemming worden dezelve gebezigd?

4°. Hoe groot is het gezamenlijk getal der inwonende personen van oud Oostersche her- of afkomst? en hoe groot is daarentegen het gezamenlijk getal der personen, die zich sedert de laatstverloopene achttien tot vijfentwintig jaar, van Polen en andere landen, aldaar met er woon hebben nedergezet.

5°. Hoe groot is het gezamenlijk bedrag der bijdragen welke, onder de benaming van *Machsies Hasschekel*, *Matnaus jad*, alsmede dat der vaste contributien en andere giften, die jaarlijks van alle Israelitische gemeenten op den bekenden aardbol, naar deze vier gemeenten heenvloeijen?

En 2e door het Nederlandsch Israëlitisch Armbestuur te Amsterdam, als deskundig en bevoegd regter, te laten verklaren, dat na inzage van boeken en bescheiden, uwe administratie, in hoofd en onderdeelen, met de regelen van een doelmatig *armenbeheer* is overeenkomstig bevonden. Op *die wijze* zult gij voor God en menschen verantwoord zijn!

Na betuiging van achting,

WelEdele Heeren!

U WelEd's bereidwillige Dienaar,

ANONYMUS.

(1) Nassi beteekent, Heer, Vorst!!!

(2) Te 's Hage circuleert een weekbus, ten behoeve van Palestina, aan de huizen der Joodsche ingezetenen.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

MUNCHEN 31. Januarij. Vóór ongeveer 8 dagen werd alhier in het algemeene ziekenhuis een jongetje van 8 jaren leeftijds overgebragt, hetwelk de merkteekenen der gruwzaamste verwaarloozing aan zich droeg. Het ligchaam van dit rampzalig kind, met sedert jaren ingeworteld vuil overdekt, bevond zich in den beklagelijksten toestand; meer geraamte dan levend wezen, kan dit kind zijne beide beenen uit eigene beweging, niet uitstrekken; de hielen liggen vast tegen de zitdeelen aan; en eene proefneming om de voeten in hunnen natuurlijken staat terug te brengen, heeft alleen ten gevolge dat zij terstond, bij nalating der vreemde inwerking, wederom in de vermelde onnatuurlijke buiging terug springen, zoo dat men moet aannemen, dat de beide beenen, door het aanhoudend op de hurken zitten van dit schepsel, geheel teruggekrompen zijn, en de spieren hare natuurlijke spankracht verloren hebben. De beide armen van het kind zijn letterlijk schier niets anders dan vel en been, en hun omvang is slechts 2 vingers dik, de rug is gekromd. Ongelukkigerwijze is dit jongetje niet in staat, eenige opheldering wegens zijne ligchamelijke misvorming te geven, daar hij, de tong aan den beneden-binnenmond vastgegroeid zijnde, stom is.

Daar hij, sedert zijne komst in het gasthuis, eenigermate verfrischt en versterkt is, zal hem heden, door heelkundige afscheiding van het belemmerende vliesje, het spraakvermogen worden terug gegeven. Zijne verlangen

geeft hij door niets te kennen, anders dan door een afschuwelijk over elkander slaan der beide kinnebakken, en door een grijnzend vertrekken van zijn gelaat; overigens zit hij dood stil op zijn hurken in zijn bed. Men heeft zich alle mogelijke moeite gegeven, dezen ellendigen aan den hem nabij zijnden dood te ontrukken; en tot dusverre met het beste gevolg. Toen men voor de eerste maal hem spijze, en wel in eenen lepel, toereikte, greep hij terstond met beide handen daarnaar, en maakte een gebaar, als om dien te willen aan stukken bijten. Water was hem geheel onbekend. In zijne uitwerpselen vondt men overblijfselen van stroo, zand, kalk, houtsplinters, enz. Tot zijne ontdekking heeft het volgende vooral aanleiding gegeven: zijne zuster was, sedert de laatste strenge koude dagen, niet meer ter schole verschenen. Op de navraag jegens haar, vernam men van een in hare buurt wonende meisje, dat zij wegens gebrek aan kleeding om zich, tegen de koude te dekken, niet kon uitgaan. Dit werd den plaatselijken schoolopziener medegedeeld, die, om den nood te leenigen, in persoon zich in de woning der ouders van het meisje vervoegde. Toevallig kwam hij ook in de keuken, en hier vond hij, in een gat onder den haard, dat gewoonlijk tot bergplaats van brandhout dient, onzen tweeden jeugdigen Caspar Hauser, met drek overtogen, in den ellendigsten toestand op de hurken zitten; de opening was met een latten traliewerk als een ganzenhok digt gespijkerd. Op de onmiddellijk der bevoegde overheid gedane kennisgeving, werd het jongetje onverwijld naar het gasthuis vervoerd, en de onnatuurlijke moeder in hechtenis genomen. De ouders van den ongelukkigen waren, zoo men hoort, vroeger molenaarslieden in de Sendlingerstrasse alhier. Door beiderzijdsche ongeregelde leefwijze en verzuim van hun bedrijf, gingen zij meer en meer achteruit, verloren hunne kostwinning, en nu trok de moeder met de kinderen naar de Beyerstrasse, terwijl de vader vrijwillig zich van zijne vrouw scheidde, in Munchen's omstreken als molenaarsknecht zijn onderhoud zocht, en naauwelijks eenmaal in het jaar zijn gezin bezocht. Het onderhavige jongetje was, kort na zijne geboorte, op het land in den kost besteed geworden, doch moet, na zijnen terugkeer in het ouderlijke huis, reeds sedert verscheidene jaren door zijne moeder op de bovenvermelde wijze opgesloten en op de karigste wijze met spijzen in het jammerlijkste leven gehouden zijn geworden, tot men hem op de beschrevene wijze heeft gevonden.

FRANKRIJK.

— Groote indruk hebben dezer dagen twee edele daden des Konings van Pruissen op de Parijsche bevolking gemaakt. Zekere *Marie Come*, geboortig uit Nancy, was in het jaar 1836 met een lijfeigen Rus, in dienst van den graaf *v. Olonna*, gehuwd en met hem naar Rusland vertrokken. Na den dood haars mans, wilde zij met hare zes kinderen naar Frankrijk terugkeeren, doch de landheer weigerde haar met hare kinderen te laten vertrekken, op grond, dat dezelve in lijfeigenschap geboren waren; na lang bidden echter liet hij zich bewegen voor de som van 2600 fr. van zijn regt af te staan. *Marie Come* kwam alzoo in de maand September des vorigen jaars te Nancy, ten einde van hare bloedverwanten en vrienden het noodige geld hiertoe bijeen te brengen; maar in weerwil van de algemeene belangstelling, welke zij verwekte, kon zij niet meer dan 900 fr. bijeen krijgen, waarmede zij zich hopeloos op weg begaf. Op hare reis door Berlijn werd zij den Koning van Pruissen voorgesteld, die haar niet slechts den vrijen doortogt door zijne staten op zijne kosten toestond, maar haar ook de vereischte 2600 fr. schonk, benevens een brief van aanbeveling aan den Keizer van Rusland. Volgens brieven van haar in Nancy ontvangen, zal zij nu hare kinderen kunnen loskoopen, en hoopt tegen Mei aanstaande met dezelve in hare geboorteplaats aan te komen.

— Het tweede geval is het volgende: zekere heer *F.*, een geboren Franschman, die vroeger gewigtige posten in Frankrijk bekleedde, leefde sedert eenigen tijd in Berlijn. De val van een bankiershuis, waar hij zijn geld geplaatst had, beroofde hem van een gedeelte van zijn vermogen, en in de maand November verloor hij het overige door een diefstal, benevens al zijne ordensteekenen, voorwerpen van waarde, enz., welke hij van den koning van Frankrijk en andere souvereinen bekomen had. Alle navorschingen der policie bleven vruchteloos. Op zekeren avond ontving de heer *F.* van een onbekende hand een pakje, waarin zich eene som van 100,000 fr. in Cassen anweizungen bevond, eenvoudig met de woorden: « Als vergoeding voor het verlorene." Het dankbare huisgezin heeft den hoogen gever erkend, en gedenkt zijner in gebeden.

BELGIE.

— Den 5. zag men te Brussel eene menigte menschen op de Boulevard, tegen over de Leuvensche straat, om de uitvoering van eene weddingschap bij te wonen. Een Engelschman moest al loopende 100 aardappelen, welke 3 voeten van elkander lagen, makende eene lijn van 300 voeten, oprapen, en den een na den ander in een mand werpen, welke aan het begin van de lijn was geplaatst. Hij moest dit werk in 43 minuten afleggen. Men rekende, dat den afstand, dien hij loopen moest, 8 Engelsche mijlen of omtrent twee en een half uur bedroeg. De weddingschap werd in 40 minuten gewonnen.

— De Belgische gemeente d'Hevillers, arr. Nyvel, is het tooneel van eene schrikkelijke misdaad geweest; *Angelique Etienne* is vermoord en haar vader wordt als moordenaar beschuldigd. Een der Belgische bladen geeft deswege bijzonderheden op, die doen sidderen.

« *Pierre Etienne* wordt niet alleenlijk beschuldigd dat hij zijne dochter *Angelique* heeft om het leven gebragt, maar hij wordt ook verdacht zijn echtgenoot en nog eene vrouw te hebben vermoord; doch geen dezer misdaden zijn nu onlangs bedreven; de twee laatste dagteekenen van een tiental jaren geleden. Het algemeen gerucht wees genoemden persoon als van een slecht karakter aan, en wilde zelfs, in het duistere, dat hij zich aan kindermoord had schuldig gemaakt. Op regterlijk bevel werd hij eenigen tijd geleden gevat, ten einde men de waarheid zou kunnen opsporen; maar na eene gevangenis van eenige maanden, werd *Etienne* ontslagen, wegens gemis van voldoende bewijzen, om hem voor de gezworenen te brengen.

« Indien wij wel onderrigt zijn, is men aan den zoon van *Etienne* thans openbaringen verschuldigd, die de politie volkomen hebben ingelicht. Dat jong mensch, zwak van geestvermogens, was de medepligtige zijns vaders in den moord van *Angelique* geweest. Doch welhaast door het knagendst berouw overstelpt, had hij geen oogenblik van rust meer. Zijne gezondheid, die altijd bloeijend was geweest, nam met den dag af. Indien men hem naar de oorzaak van zijne kwijning en treurige gemoedsstemming vroeg, antwoordde hij, dat er een groot geheim op zijn geweten drukte, maar dat hij het niet eer dan op zijn doodbed kon openbaren. Dat oogenblik kwam, en de jongeling deed, zoo het schijnt, vreesselijke bekentenissen.

« Toen de overheid eenen inval in het huis van *Etienne* deed, was deze in eene hoeve, in de nabijheid, aan het werk. Vermeenende dat hij het voorwerp van ernstige vervolgingen was, vroeg hij den eigenaar der hoeve: « of hij eenig gevaar liep?" — « Dat moet gij beter weten, dan iemand;" antwoordde deze. — Op deze woorden verwijderde *Etienne* zich onder eenig voorwendsel, en zijne klompen in de hand nemende, liep hij henen, zoo hard hij kon. Men is er tot dusverre niet in geslaagd, hem te arresteren.

« De opdelvingen, die bewerkstelligd zijn ter plaatse, waar men veronderstelde dat het lijk van *Angelique* begraven lag, hebben de misdaad volkomen aan het licht gebragt. Het geraamte is aan eenige eigenaardige teekenen terstond herkend."

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 7. Februarij. Het ontwerp van wet, nopens de zaken der Maatschappij van Weldadigheid, is in de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden, met algemeene stemmen aangenomen.

— Bijzondere berigten (zegt het *Nederl. Nieuwsbl.*) ons uit Smyrna toegekomen, van den 1. Januarij, berigten de aankomst aldaar van Z. M. fregatten *Jason*, gekommandeerd door den Kapt. Luit. ter zee *van der Plaat*, en *de Rhyn*, ad interim gekommandeerd door den Kapt. Luit. ter zee *Byl de Vroe*. Deze schepen, na het verlaten van Malta, hebben Athene en Syra bezocht en zijn den 10. Januarij te Smyrna aangekomen, van waar zij den 20 weder zouden vertrekken naar Malta, om vervolgens Napels, Toulon en andere plaatsen te bezoeken.

Men verneemt, dat de Nederlandsche officieren overal met de meest mogelijke onderscheiding ontvangen en behandeld worden. In Malta, waar zich de schepen tijdens den verjaardag van onzen geëerbiedigden Koning bevonden, hebben ter viering van dien dag alle de forten en Engelsche schepen, de laatste met de Nederlandsche kleuren, gevlagd en is er een Koninklijk salut gedaan; terwijl gedurende het oponthoud aldaar, zoo door den gouverneur als door andere autoriteiten, voortdurend beleefdheden aan de kommandanten en officieren der Nederlandsche schepen bewezen zijn.

In Athene zijn zij ten hove ontvangen en in Smyrna bij *Saleh-Pacha*, militair en civiel gouverneur, en overal ziet men met belangstelling weder Nederlandsche oorlogschepen in deze streken.

Niettegenstaande de schepen veel ruw weder hebben gehad, bevindt zich alles aan boord in volmaakte welstand.

— In het *Journal de la Haye* leest men het volgende artikel:

« Sommige lieden schijnen te twijfelen aan de wezenlijk« heid van het ontwerp tot eene Europische herkneding, « waarvan wij in ons nummer van den 30. Januarij ll. gesproken hebben.

« Zie hier wat wij te dien opzigte lezen in eenen brief, uit Aken aan een Belgisch blad, *le Journal de la Belgique*, gerigt, een blad hetwelk men niet onder die dagpapieren rangschikken kan, die al te ligtelijk gewaagde tijdingen opnemen.

« Het *Journal de la Haye* heeft, op grond der Parijzer « archiven, op nieuw een ontwerp herinnerd, hetwelk « door het Fransche ministerie onder *Karel X* aan het hof « van Berlijn was voorgesteld geworden, en in hetwelk « er van gesproken werd, om Holland met Pruisen en Belgie « met Frankrijk te vereenigen.

« Wij herinneren ons volkomen, dat werkelijk een « dergelijk projekt confidentieel door Fransche agenten in « 1829 aan het hof van Berlijn is voorgedragen geworden.

« Luidens die heimelijke voorslagen, betrof het eene « vereeniging van Holland en Hanover met Pruisen, ter« wijl Belgie met Frankrijk vereenigd zou geworden zijn, « uitgezonderd alleen het Duitsche gedeelte van Luxem« burg, hetwelk Pruisen almede bekomen zou hebben.

« De stamhuizen van Oranje en Brunswijk zouden ver« goeding gekregen hebben in het Oosten, en het laatste « wel met name door Griekenland, de eilanden Kandia, « Cyprus en Rhodus; het koningrijk Armenie zou overge« gaan zijn onder de heerschappij van Rusland, terwijl « Oostenrijk bezit zou genomen hebben van Bosnie. Dit plan « leed schipbreuk op den weêrzin van den ouden Koning « van Pruisen tegen alle groote staatkundige veranderingen. « Men beweert evenwel, dat de kroonprins, de tegenwoor« dige Koning, daaraan eenige oplettendheid verleend « heeft."

« Wij moeten doen opmerken (vervolgt het *Journal de la Haye*), dat het werk, waaruit wij de bijzonderheden « omtrent deze staatkundige herkneding geput hebben (1), in « geenen deele spreekt van eene mededeeling dezes ontwerps « aan het kabinet van Berlijn en nog minder van de zaak « die aan het slot van den Akener brief verteld wordt. « Het is vooral deze laatste bewering, welke wij op onze « beurt in twijfel durven trekken. Men zal zich herin« neren, dat wij onze gerustheid voor dit oogenblik, ten « aanzien van zoo buitensporige projekten — dit woord « mag ons toch wel veroorloofd zijn — als dat waarvan « wij thans spreken, gebouwd hebben op het personeel « karakter der vorsten, welke tegenwoordig de troonen van « Europa bekleeden. De Koning van Pruisen is met een « al te gezond oordeel begaafd, hij is met te verhevene « gevoelens bezield, om immer de geringste oplettendheid « te hebben kunnen schenken aan eene staatkundige com« binatie, zoo ongeregeld in haar beginsel, als zwanger van « de verschrikkelijkste staatsstormen voor hen, die hadden « willen pogen dezelve te verwezenlijken. Want, gelijk « wij het reeds eenmaal gezegd hebben, Holland zou tegen« woordig, even als het zulks in 1830 gedaan zou hebben, « zijn laatsten man en zijn laatsten gulden opofferen, alvorens « het een ander stamhuis als zijnen souverein erkende, « dan het huis van Oranje."

(1) Exposition Royaliste 1789—1842, par Alfred Nettement, Paris 1842.

VLISSINGEN, den 11. Februarij. Men verneemt dat de stoomboot-dienst tusschen deze Stad en Antwerpen den 28 Februarij eerstkomende 's morgens om 8 ure een aanvang zal nemen, en voorts drie malen in de week van beide plaatsen, en wel op Zondag, Dingsdag en Vrijdags, telkens des morgens om 8 ure, van Vlissingen naar Antwerpen zal vertrekken, om van daar terug te komen des Maandags, Woensdag en Zaturdags, telkens des morgens om 9 ure. Deze stoomboot zal op de Schelde aanleggen te Neuzen, Hoedekenskerke, Walzoorden en Bath, en zal van laatstgemelde plaats ook reizigers van en naar Bergen op Zoom opnemen. Door deze nieuwe communicatie, welke bovendien zeer voordeelige voorwaarden voor vervoer van passagiers en vrachtgoederen aanbiedt, wordt alzoo voorzien in eene behoefte, om die gewesten onderling gemakkelijk te bezoeken.

GEMENGDE BERIGTEN.

De Mr. metselaar Noordendorp te 's Hage, zal voor zijne rekening de fondamenten van het standbeeld van Prins Willem I daarstellen. — De tachtigste verjaardag van den Koning van Zweden, is den 26 Januarij gevierd. — Venetie zal weldra door een spoorweg aan den vasten wal verbonden zijn. — Te Barcelona neemt de verbittering tusschen de bevolking en de troepen dagelijks toe. — Te Utrecht is een geldsnoeijer op de daad betrapt. — Caspar Caspersen, te Putten, zal den 15. Maart zijn 108e jaar bereikt hebben. — Te Baden-Baden heeft een jongeling van 20 jaren zijn vader op straat vermoord. — Er komt thans te Parijs een nieuw dagblad uit, op de wijze van de Charivari. Het draagt den indrukwekkenden naam van Satan. — In 1840 is er schadevergoeding verleend voor op hoogen last gedood vee, ƒ 16,163.37, en voor aan longziekte gestorven vee, ƒ 245,590½. — Nederlandsch handelsvloot bestaat uit 391 schepen van bekenden inhoud, (waarvan er een 1600, het andere 1500 ton bevat), te zamen 211,696 ton inhoudende; galjoot-, kof-, tjalk-, en smakschepen van onbekenden inhoud 715; visschers-pinken, buizen en kleine zeeschepen onbekend.

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 11 Februarij. Sedert den 9 dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Gustaaf, C. W. Weidmann, Greifswald, Emelie, F. C. Linneman, Kioge, beide garst; Friedrich Wilhelm V., F. Schirmann, tarwe.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Minerva, S. Brix, Liverpool, Harmony, L. Rischie, Belfast, Baronnes Stieglitz, G. Casenza, Napels, alle ballast.

BATH, den 6 Februarij. Gedurende de maand Januarij 1843, zijn aan het kantoor van In- en Uitklaring, Expeditie en Betaling alhier, de navolgende Schepen ingeklaard:

31 met hard- zink- en straatsteen, 51 ledig, 17 met stukgoederen, 1 met wijn, 4 met hout en houtwerk, 1 met rogge, 17 met steenkolen, 1 met lijnzaad, 1 met kalk; waarvan 96 onder Nederlandsche en 28 onder Belgische vlag; alsmede 6 Stoombooten, 41 ledige visch- en mosselschepen; te zamen 171 schepen.

Uitgeklaard: 10 met bokking en haring, 21 met gerst, 30 ledig, 24 met stukgoederen, 1 met rijstdoppen, 2 met haardasch, 8 met zaad, 3 met haver, 2 met tabak, 1 met meekrap, 2 met hoepen en biezen; waarvan 82 onder Nederlandsche en 22 onder Belgische vlag; alsmede 6 Stoombooten, 34 schepen met versche visch en mosselen; te zamen 144 schepen.

Regten voor de maand Februarij.

per mud.

	Invoer.	Uitvoer.	Doorvoer.
Tarwe en gepelde Spelt	f 0,30	f vrij.	f – 0,10
Rogge	– 0,15	– 0,30	– 0,05
Gerst en Mout	– 0,50	vrij.	– 0,05
Boekweit	– 0,50	vrij.	– 0,05
Haver	– 0,75	vrij.	– 0,05

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.